

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง
อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

**THE OPINIONS OF PEOPLE TOWARDS THE WORKING
PERFORMANCE OF KHOK SUNG SUB - DISTRICT
ADMINISTRATION ORGANIZATION IN KHOK SUNG
DISTRICT, SAKEAW PROVINCE**

ภาคินิพนธ์

ของ

ประดิษฐ์ศร จตุพรมาศทวี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์

สิงหาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว		
ผู้วิจัย	ประดิษฐ์ศร จตุพรมาศทวี		
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ประจัน คณะวัน	ประธานกรรมการ	
	รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเคียน	กรรมการ	
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา	รัฐประศาสนศาสตร์	
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % และระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 378 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปยังหมู่บ้านต่าง ๆ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open Form) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7941 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่าเฉลี่ยต่ำ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมือง-การบริหาร ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ประชาชนต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงเข้ามาดำเนินการและส่งเสริมการบริการสาธารณะให้สนองความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน โดยเรียงตามลำดับดังนี้ คือ ควรดูแลน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนให้ทั่วถึง ควรจัดเก็บขยะทั่วถึงทุกซอยในหมู่บ้าน ควรปลูกฝังจิตสำนึกและธรรมรงค์ให้ประชาชนรักษาธรรมชาติในพื้นที่

TITLE The Opinions of People towards the Working Performances of Khok Sung Sub-District Administration Organization in Khok Sung District, Sakeaw Province

AUTHOR Praditsorn Jatupornmartthawee

ADVISORS Associate Professor Prachan Kanawan Thesis Advisor
Associate Professor Prasit Suwanarak Co-advisor
Assistant Professor Prakit Jantakian Co-advisor

DEGREE Master of Public Administration **MAJOR** Public Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2010

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the opinions of people towards the working performances of Khok Sung Sub-district Administration Organization in Khok Sung District, Sakeaw Province. The samples were 378 people, selected by using the Table of Taro Yamane with it's reliability at 95.5 and error at level of 5% and the sample random sampling, respectively. The research instrument used for collecting the data was a 3-part questionnaire including check list, rating scale, and open ended form with its reliability at .7941. The statistics used for analyzing the data collection were percentage, mean, and standard deviation.

The research results were as follows:

1. The people towards the working performances of Khok Sung Subdistrict Administrative Organization in Khok Sung District, Sakeao Province in 5 aspects, namely:
  1. the infrastructure
  2. the environment
  3. the economy
  4. the society
  5. the politic and the administration as a whole
 were at high levels. The ranking from the most to the least aspects were: the infrastructure the politic and the administration the environment the society and the economy.
2. The additional suggestions: people need the Khok Sung Sub-district Administration Organization to tack action in working performances and promote the public services to meet their demand and be the high advantages to them by taking care of water for every day utilizing , storing the garbage throughout the alley in village and marrying off the awareness and campaigning to people to the natural conservation.

ประกาศคุณูปการ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน ประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเทียน กรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

1. นายตรีเพชร ธีรรัตนสิวกุล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง
2. นายพงศ์พันธุ์ สอน โสดี ตำแหน่ง นักบริหารงานคลัง
3. นางกฤตพร เงินกิ่ง ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ บุษปการี บิดา – มารดา ที่ให้กำเนิดและอบรมให้เป็นคนดีของสังคม และทุก ๆ ท่านที่มีได้เอื้อนาม ณ ที่นี้ ที่มีส่วนเป็นกำลังใจให้การช่วยเหลือตลอดระยะเวลาในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา รวมถึงครูอาจารย์ที่สั่งสอนอบรม ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวถึง ที่ส่งเสริมสนับสนุนในการศึกษาเล่าเรียน ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจจนผู้วิจัยได้รับความสำเร็จในวันนี้ คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษานี้ ขอมอบแด่คุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ประดิษฐ์ศร จตุพรมาศทวี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	6
แนวคิด ทฤษฎีการปกครองส่วนท้องถิ่น.....	10
แนวคิด ทฤษฎีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	16
องค์การบริหารส่วนตำบลและ โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล.....	20
บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกสูง.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	51
วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	52
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	56
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	56
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	56
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	61
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	62
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ.....	66
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม.....	68
ภาคผนวก ง แบบสอบถามสำหรับการวิจัย.....	70
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสำหรับการวิจัย.....	78
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	79

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรในเขตตำบลโคกสูง	27
2 จำนวนพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง.....	28
3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	41
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	41
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว	42
7 จำนวนและร้อยละจำแนกตามอาชีพของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลโคกสูง อำเภอ โคกสูง จังหวัดสระแก้ว	42
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและ รายด้าน	43
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมและ รายข้อ.....	44
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ในด้านสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ....	45
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ในด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมและรายข้อ	46
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ในด้านสังคม โดยภาพรวมและรายข้อ	47
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ในด้านการเมืองและการบริหาร โดยภาพรวม และรายข้อ	49
14 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนต่อการ ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง	50

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน ออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ในส่วนการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของไทยกำหนดเป็น 5 รูปแบบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจปกครอง คือ กิจการงานบางประการที่รัฐมอบหมายให้หน่วยงานท้องถิ่นรับไปบริหารจัดการด้วยตนเอง ในลักษณะการมอบอำนาจให้ประชาชนปกครองกันเอง และให้มีการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของสาธารณะหรือผลประโยชน์ส่วนรวม ลักษณะของการกระจายอำนาจทำให้เกิดการปกครองตนเองและเป็นอิสระในการบริหารงานแต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐตามอำนาจหน้าที่ เนื่องจากส่วนท้องถิ่นเน้นงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและมีเจตนาให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน รูปแบบการปกครองท้องถิ่นเป็นหลักการกว้าง ๆ คล้ายกับรูปแบบการปกครองประเทศ คือ ให้ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารเป็นองค์ประกอบแสดงให้เห็นถึงลักษณะของการปกครองที่สำคัญ โดยให้เลือกผู้แทนของตนเข้าไปกำหนดนโยบายการบริหารงานในท้องถิ่น (กรมการปกครอง, 2543 : 3) หากผู้แทนที่ราษฎรเลือกเข้ามาไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายหรือบริหารงานได้ตามที่กำหนดไว้ ผู้แทนเหล่านั้นจึงต้องหมดความชอบธรรมที่จะบริหารต่อไป ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานและแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน

การกระจายอำนาจและกำหนดบทบาทหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากจะเป็นการแบ่งเบาภาระของส่วนกลางแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการด้านการบริการสาธารณะและด้านอื่น ๆ ของท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้นที่สำคัญเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เพราะเมื่อมีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นแล้วทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนได้เสียในการดำเนินงานหรือกิจการของท้องถิ่น โดยตรงทำให้ประชาชนรู้จักรับผิดชอบร่วมกัน คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่นยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนบุคคล จึงเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น(ประชัน คະเนวัน.2549:85)

การปกครองท้องถิ่นในปัจจุบันจึงถือเป็นเส้นเลือดสำคัญของระบบการปกครองของประชาชนโดยเฉพาะประเทศไทย เพราะหากการดูแลและการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ในท้องถิ่นเป็นไปอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพแล้ว ท้องถิ่นนั้นจะมีความสุขน่าอยู่ คุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นก็จะดีไปด้วยอีกทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับสังคมและการพัฒนา แต่ในทางตรงกันข้ามหากการดูแลและการจัดการปัญหาเหล่านั้นไม่ประสบผลสำเร็จบ้านเมืองก็จะพบกับปัญหาต่างๆ มากมายและปัญหาเหล่านั้นก็จะกลายเป็นปัญหาในระดับรากหญ้าการแก้ไขปัญหาก็จะต้องใช้คนในระดับรากหญ้าเข้ามาแก้ไขปัญหา (ธเนศวร์ เจริญเมือง. 2549 :8)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ 16 พ.ศ. 2540 ยังได้บัญญัติไว้ในหมวด 9 ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่มาตรา 281 ถึงมาตรา 290 โดยมีใจความว่า ให้อิสระท้องถิ่นในการบริหารงานบุคคล การปกครอง การบริหารการเงินการคลัง กำหนดนโยบายโดยให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกตั้งผู้บริหารขึ้นมาบริหารจัดการท้องถิ่นด้วยตัวเองและมีสภาท้องถิ่นควบคุม ตรวจสอบการทำงาน โดยมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ดีกินดีของประชาชนในเขตตำบลนั้น ๆ คือจัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ เพื่อการสัญจรไปมาของประชาชน รักษาความสะอาดของถนนหนทาง สวนสาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น ส่งเสริมสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อย โอกาสในสังคม คุ้มครองดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งที่ได้ดำเนินการในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ ซึ่งได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลโคกสูงเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง เมื่อวันที่ 23 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง โดยรับผิดชอบในการให้บริการแก่ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลโคกสูงจำนวน 11 หมู่บ้าน ในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันก็ยังปรากฏว่ามีการร้องเรียน ร้องทุกข์เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านสาธารณะที่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ รวมถึงการให้บริการด้านอื่น ๆ ที่เป็นความต้องการของประชาชน

จากสภาพปัญหา ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูงมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ในด้านการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ ผู้วิจัยในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ในองค์การบริหาร ส่วนตำบล โลกสูง จึงมีความสนใจที่ศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว ว่ามีผล สัมฤทธิ์ในการดำเนินงาน ตรงตามนโยบายเป้าหมายและการกิจหรือไม่ ซึ่งการแสดงความความคิดเห็นดังกล่าวจะเป็นสิ่งสะท้อน ถึงผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูง ต่อการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การบริการสาธารณะได้ครอบคลุมถึงความต้องการของประชาชนมากน้อยเพียงใด และจะได้ นำผลที่ได้จากการแสดงความความคิดเห็นของประชาชนมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมและพัฒนา การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูงมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูง ตำบล โลกสูง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว
2. เป็นสารสนเทศในการนำไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน ตำบล โลกสูง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา
การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการ ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูง โดยมีขอบเขตการศึกษาการดำเนินงานใน 5 ด้าน ดังนี้ (อโนชา สืบจากมี.2551:4)

- 1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 1.2 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 1.3 ด้านเศรษฐกิจ
- 1.4 ด้านสังคม
- 1.5 ด้านการเมือง-การบริหาร

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตพื้นที่ตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 11 หมู่บ้าน จำนวน 6,989 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 378 คน แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความและนิยามศัพท์ต่าง ๆ เป็นการเฉพาะเรื่องในการวิจัยนี้เท่านั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา ทั้งนี้ให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ดังนี้

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความคิดเห็นของมนุษย์มีด้วยกันหลายแบบ ทั้งแบบผิวเผินและแบบลึกซึ้ง โดยความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติจัดเป็นความคิดเห็นที่ลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน ซึ่งเป็นความคิดเห็นทั่วๆ ไป ที่มีอยู่ประจำตัวทุกคน ส่วนความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างจะมีอยู่เพียงช่วงเวลาสั้นๆ เป็นความคิดเห็นที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ และมักเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกเกิดขึ้นได้ง่ายและสลายลงอย่างรวดเร็ว

2. **การดำเนินงาน** หมายถึง การจัดให้มีบริการสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลครอบคลุม 5 ด้านดังนี้

2.1 **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** หมายถึง การจัดให้มีถนนลาดยาง คอนกรีต ถนนหินคลุก มีการปรับปรุงถนน ที่ชำรุดทรุดโทรม เพื่อให้สามารถใช้งานได้อยู่เสมอ จัดให้มีไฟฟ้าเพื่อส่องสว่างอย่างเพียงพอ จัดให้มีอ่างเก็บน้ำ สระน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค จัดให้มีระบบประปาหมู่บ้าน มีการติดตั้งไฟฟ้าตามสถานที่ต่างๆ ภายในชุมชนอย่างทั่วถึง

2.2 **ด้านสิ่งแวดล้อม** หมายถึง รมรงศ์ให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในชุมชน มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ในการใช้ประโยชน์จากป่าไม้และที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ดูแล สถานที่สาธารณะในชุมชน

ส่งเสริมให้ประชาชนใช้ยูเอชดีในการเพาะปลูกและทำการเกษตร จัดให้มีกิจกรรมปลูกต้นไม้ ในชุมชนในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ ส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องมลภาวะและมลพิษต่าง ๆ

2.3 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ส่งเสริมรณรงค์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ส่งเสริมให้มีการลงทุนพร้อมจัดหาแหล่งทุน ส่งเสริมสนับสนุน อุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร กิจการสหกรณ์ ร้านค้าชุมชน มีการพัฒนา และส่งเสริมให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถ นำไปประกอบอาชีพได้ ส่งเสริมการตลาดชุมชน สินค้าท้องถิ่น

2.4 ด้านสังคม หมายถึง ส่งเสริม รณรงค์ให้มีการศึกษาต่อทั้งในระบบและนอกระบบ ส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมให้กับชุมชน ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรรวมถึงกิจกรรมสหกรณ์ ส่งเสริม จัดให้มีการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด การจัดให้มีเงินเดือนสำหรับผู้สูงอายุ สงเคราะห์ ผู้พิการและสงเคราะห์ครอบครัวยากจน จัดให้มีการรณรงค์ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ภายในชุมชนจัดให้มีสถานที่พักผ่อนใจและออกกำลังกายที่สวยงามให้ประชาชนในพื้นที่ จัดให้มีการ ส่งเสริมพัฒนาสตรีในด้านต่างๆ เช่น การส่งเสริมการเป็นผู้นำของสตรี จัดให้มีการสนับสนุน อุปกรณ์เงินทุนเพื่อการศึกษา และศูนย์อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาค้นคว้า จัดให้มีระบบรับเรื่องราว ร้องทุกข์ ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยความสงบของชุมชน เช่น การจัดให้มีเวรยามดูแลชุมชน จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น กัญแด้ง น้ำท่วม ไฟไหม้ เป็นต้น จัดให้มีบุคลากรและอุปกรณ์ที่เพียงพอในการป้องกันสาธารณภัยให้แก่ประชาชน จัดให้มีถังขยะ สถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูล ส่งเสริมให้มีการแสดงความคิดเห็นของประชาชน ในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชน มีการจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ที่มี ความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

2.5 ด้านการเมืองและการบริหาร หมายถึง การฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพให้แก่ สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างในการปฏิบัติงาน การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ และระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การให้ความรู้ กับประชาชนในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและสิทธิเสรีภาพและความรู้ เสริมสร้าง ความรู้และจิตสำนึกการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในตำบล สนับสนุนหน่วยงานอื่น เช่น งานรัฐพิธี งานประเพณี พิธีการทางศาสนา การให้ได้มาซึ่งบริการ ฯลฯ

3. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเกี่ยวกับ “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว” นั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิด ทฤษฎีการปกครองส่วนท้องถิ่น
3. แนวคิด ทฤษฎีการกระจายอำนาจให้แก่การปกครองส่วนท้องถิ่น
4. องค์การบริหารส่วนตำบลและโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล
5. บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบล โคกสูง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ทิศทางในการกำหนดนโยบายส่วนใหญ่เกิดจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการแสดงถึงความต้องการมีลักษณะอาการที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น การเรียกร้อง หรือลักษณะท่าทางอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ ซึ่งได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายคำว่า “ความคิดเห็น” ไว้หลากหลาย ดังนี้

พจนานุกรมของเวบสเตอร์ (Webster.1967 : 301 ;อ้างถึงใน วัชรภา ศรีสัจจะเลิศวาจา . 2547 : 8) ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นคือความเชื่อถือที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอนหรือความรู้อันแท้จริงแต่จะตั้งอยู่ที่จิตใจ ความเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่เห็นว่าจะน่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

ศรีสมบูรณ์ เข้มกมล (2538 : 47) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออกซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

ชยากร เทศะบำรุง (2544 : 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและนิยามโดยเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับจิตลักษณะของบุคคลหรือสังคม กำนิยามเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้าง ๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

นพมาศ ชีรเวทิน (2539 : 99) กล่าวว่าความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือเขียน มนุษย์นั้นพูดจริงจากใจ พูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งสะท้อนถึงความในใจ ด้วยเหตุนี้จึงนิยามกันมากที่จะสำรวจความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรียกว่าการสำรวจประชามติ (Polling) จึงอาจกล่าวได้ว่าการหยั่งประชามติเป็นเครื่องมือสำคัญทางวิชาการที่ใช้ศึกษาและสำรวจการแสดงออกทางความเห็นในปัจจุบัน

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ การแสดงออกทั้งการยอมรับหรือไม่ยอมรับ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นด้วยการพูด เขียนหรือสื่อสารให้บุคคลอื่นได้รับรู้ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ กำนิยามและสภาพแวดล้อม ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ ทั้งนี้ความคิดเห็นยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาหาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นการใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและความพอใจของผู้ร่วมงาน

โทมัส (Thomas, 1971 ; อ้างถึงใน กนกศักดิ์ แสงเงินอ่อน. (2546 : 30) กล่าวว่าความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้าและมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูง ต่ำ มาก น้อย วิธีวัดความคิดเห็นโดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

เบสท์ (Best, 1977 ; อ้างถึงใน สุกิจ เหลืองสกุลไทย. 2544 : 6) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการจะบอกถึงความคิดเห็นก็คือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่า ความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร ก็ได้สามารถทำตามความคิดเห็นเหล่านั้นได้ หรือในการวางแผนนโยบายใด ๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาได้จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ในการที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป

โยธิน ศันสนบุทท และคณะ (2546 : 46 : อ้างถึงใน ชยากร เทศะบำรุง.244 : 7) กล่าวว่า การศึกษาความคิดเห็นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะทำให้เราทราบถึงความต้องการของบุคคลต่าง ๆ ในสังคมสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของผู้กระทำว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร จากความคิดเห็นของผู้ได้รับประโยชน์ เพื่อให้ผู้กระทำได้ทำการปรับปรุงพฤติกรรม ทักษะคติของผู้ถูกกระทำให้ดีกว่าเดิม ตัวอย่างที่เห็นได้ง่าย เช่น กิจการค้าของบริษัทเอกชน โดยเฉพาะสถานีโทรทัศน์จะสอบถามความคิดเห็นของผู้ชมรายการต่อรายการ โทรทัศน์ต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิม

กล่าวโดยสรุป คือ การศึกษาความคิดเห็นทำให้ทราบความต้องการของบุคคล ในสังคมสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้กระทำว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร จากความคิดเห็นของผู้ได้รับประโยชน์จะเป็นแนวทางในการนำไปกำหนดนโยบายต่าง ๆ และหากพบข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น อาจเกิดจากสภาพแวดล้อม ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้อื่นรับรู้ความต้องการของตนและเป็นผลให้เกิดการตอบสนองของบุคคลทั้งเป็น โยชน์ส่วนตัวและส่วนรวม ซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงอิทธิพล ต่าง ๆ ในการเกิดความคิดเห็นไว้ ดังนี้

ธีระพร อูวรรณ โฉ (2529 : 51-54) กล่าวว่า ความคิดเห็นเกิดขึ้นจากอิทธิพล ดังนี้

1. จากพ่อแม่เป็นแหล่งอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งกำลังมีการพัฒนาทางด้านค่านิยม ความเชื่อและความรู้สึกนึกคิดออกมาในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณทำเพื่อทำความดี ให้โทษเมื่อทำสิ่งไม่ดีหรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย
2. จากกลุ่มต่างๆ ในสถานศึกษา เช่น ครูและเพื่อนๆ
3. จากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิเคราะห์เน้นเรื่องประสบการณ์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรงและกระทบกระเทือนใจบุคคลได้นาน
4. จากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่พยายามเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ ที่ต้องเข้าไปจำหน่ายให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

องค์ประกอบของความคิดเห็น

องค์ประกอบของความคิดเห็นอาจจะเกิดจากสิ่งเร้า ที่ทำให้เกิดการแสดงออกให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงความต้องการของตน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ประสบการณ์ จารีตประเพณี วัฒนธรรมและสิ่งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมที่ทำให้เกิดแนวความคิด และเป็นผลให้เกิดการยอมรับในความคิดของผู้ส่งสาร ซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดเห็น ดังนี้

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531 : 4) สรุปว่า การก่อตัวของความคิดเห็นไปในทิศทางใดเป็นผลสืบเนื่องมาจากเงื่อนไข 4 ประการ ได้แก่

1. กระบวนการเรียนรู้ที่สะสมเพิ่มพูนขึ้น โดยเป็นการบูรณาการองค์ความรู้รวมเข้าด้วยกัน เช่น จากครอบครัว โรงเรียน เพื่อน เป็นต้น
2. ประสบการณ์ส่วนตัว เนื่องจากมนุษย์ต่างมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งการสั่งสมของประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจะก่อให้เกิดการสร้างรูปแบบเป็นของตนเอง ดังนั้นความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะแต่ละบุคคล ที่พัฒนาไปตามวัฏจักรชีวิต
3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคนได้มาจากกรเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนเองเกิดความพอใจ สรรพ ชื่นชอบ เช่น ครอบครัว อาจารย์ คารานักการเมือง หรือบุคคลสำคัญ เป็นต้น
4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม การอยู่ร่วมในสังคมก่อให้เกิดการน้อมรับเอาความคิดเห็นของกลุ่มมาเป็นของตน ซึ่งอาจเป็นทั้งการยอมรับ โดยสมัครใจหรือการยอมรับแบบจำยอม เพื่อมิให้เป็นการขัดหรือฝืนกระแสสังคมได้ทั้งนั้น ซึ่งกลุ่มสังคมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์อย่างมาก ได้แก่ กลุ่มศาสนา กลุ่มวัฒนธรรม สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

ประเภทของความคิดเห็น

ได้มีผู้กล่าวถึงประเภทของความคิดเห็นไว้ โดยจำแนกทั้งทางด้านความรู้สึกนึกคิด ประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจของแต่ละบุคคล ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2531 : 152) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความคิดเห็นหรือเจตคติ ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้
2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนว โน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุน หรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้นในการวัดทัศนคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ โดยรูปแบบที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันมีด้วยกัน 4 วิธี (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2531 : 3) คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นสเกลที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-Appearing Intervals)
2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับสูง - ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของความคิดเห็น
3. วิธีจำแนกความแตกต่างในการตีความ (Semantic Differential Scale : S-D Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น 7 ระดับ (Seven-point scale) โดยแบ่งเป็นช่วง ๆ ตั้งแต่ด้านซ้ายสุดของสเกลกำหนดให้เป็นค่าเชิงบวกสุด ด้านขวาสุดของสเกลกำหนดให้เป็นค่าลบสุด ซึ่งอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น
4. วิธีของลิเคิร์ต (Likert's method) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติ และความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลายเพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือความไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบและให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ ซึ่งการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น นิยมระบุให้ผู้แสดงความคิดเห็นตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 94-97) ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้การให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative)

แนวคิด ทฤษฎีการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการจัดระบบการปกครองของชุมชนที่มีอาณาเขตแน่นอน แต่ไม่มีอำนาจอธิปไตยแยกตัวเป็นอิสระไปจากประเทศเป็นชุมชนที่มีสิทธิตามกฎหมายและการจัดองค์การที่จำเป็นเพื่อออกข้อบัญญัติในการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมท้องถิ่นของตน โดยอิสระปราศจากการควบคุมจากภายนอก ดังนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญต่อการบริหารงานในระดับท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประเทศ การบริหารท้องถิ่นเป็นกระบวนการหนึ่งในระบบการปกครองท้องถิ่น โดยเป็นขั้นตอนของการนำนโยบายท้องถิ่นไปปฏิบัติให้ผลตามวัตถุประสงค์ของท้องถิ่น

การบริหารท้องถิ่นมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือเพื่อ
แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ความหมายการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่น มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามการปกครองท้องถิ่น
(Local Government) ไว้มากมายแต่ส่วนใหญ่แล้วคำนิยามเหล่านั้นมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน
มีส่วนที่แตกต่างกันบ้างในรายละเอียดปลีกย่อยและสำนวนที่ใช้แตกต่างกัน ซึ่งสามารถพิจารณาได้
ดังนี้

วิญญู อังคนารักษ์ (2519 : 4) ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึงการ
ปกครองในรูปลักษณะการกระจายอำนาจบางอย่าง ซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเองเพื่อให้
ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสปกครองและบริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการ
ส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นให้ดำเนินงานไปอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลตรงตามความประสงค์ของประชาชน โดยเหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมทราบ
ความต้องการของท้องถิ่นนั้น ได้ดีกว่าบุคคลอื่นและย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น โดยมี
งบประมาณของตนเอง และมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร

อุทัย หิรัญโค (2523 : 2) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่นคือ การปกครองที่รัฐบาลมอบ
อำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างโดย
ดำเนินการกันเอง เพื่อบำบัดความต้องการของคนการบริหารงานท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์กร โดยมี
เจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน
แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่
เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2535 : 10 - 11) ให้คำจำกัดความของคำว่า การปกครอง
ท้องถิ่น เป็นระบบการปกครองที่เป็นผลเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ
และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์กรนี้จัดตั้งและ
ควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตาม
นโยบายของตนเองได้

การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย หมายถึงการที่
รัฐบาลกลางยินยอมมอบหรือกระจายอำนาจการปกครองส่วนหนึ่งของประเทศไปให้ประชาชนใน
ท้องถิ่นปกครองตนเอง โดยที่รัฐบาลยังสงวนอำนาจบางประการไว้ ในการปกครองท้องถิ่นจะต้องมี
อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอธิปไตยของรัฐ
ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองตามหลักการกระจายอำนาจ โดยรัฐบาลกลางกระจาย

อำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่เพื่อ ดำเนินการบริหารพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลผ่านทางจังหวัดและอำเภอเพื่อ แบ่งเบาภาระของรัฐบาลเพื่อให้เกิดความทั่วถึงในการให้บริการและแก้ไขปัญหาหรือตอบสนอง ความต้องการของประชาชน ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น อย่างแท้จริงและรวดเร็ว เพราะความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับการบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียวอาจจะไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงหรืออาจล่าช้า และที่สำคัญเป็นการช่วยเหลือรัฐบาลในการประหยัดงบประมาณหรือเป็นการลดค่าใช้จ่ายของ รัฐบาลเพราะกิจการส่วนใหญ่ที่รับมอบจากรัฐบาล ท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้โดยรายได้ของ ตนเองซึ่งมาจากข้อกำหนดของกฎหมายเป็นการทำให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการ และรูปแบบของการปกครองระบอบประชาธิปไตยในเบื้องต้น เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองไม่ว่าจะโดยการเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้งหรือ การตรวจสอบกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของสภาท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งจะมีผลให้ ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการปกครองในระดับประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา. 2551 : ออนไลน์)

ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเพราะเป็น สถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้กับประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและ หน้าที่พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาและเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตยการปกครองท้องถิ่น เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลและให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเองเพราะเปิด โอกาสให้ ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของ ตนเองต่อท้องถิ่นประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรคปัญหาและช่วยแก้ไขปัญหของท้องถิ่นของ ตนเองทั้งยังสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การปกครองท้องถิ่นยังเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารประเทศในอนาคต และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 33)

ดังนั้น กล่าวโดยสรุป หลักการปกครองท้องถิ่นที่แท้จริงคือ ต้องให้คนในท้องถิ่น ตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆด้วยตนเองภายในกรอบของกฎหมายรัฐหรือผู้แทนรัฐเข้าไปกำกับดูแล เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประเทศชาติโดยส่วนรวมเท่านั้น แต่การ ปกครองท้องถิ่นไทยในอดีตข้าราชการส่วนภูมิภาคจะเข้าไปมีบทบาทในฐานะผู้ควบคุมหรือ ผู้ปฏิบัติงานในการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารหรือพนักงานขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นอีกตำแหน่งหนึ่ง ทำให้การบริหารงานท้องถิ่นไม่มีอิสระเท่าที่ควรและมุ่งเน้นตอบสนองนโยบายของส่วนกลางมากกว่าความต้องการของคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางเพื่อให้ท้องถิ่นได้มีการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดงบประมาณตลอดจนอำนาจหน้าที่อื่น โดยอยู่ในความดูแลความกำกับจากส่วนกลาง มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (โกวิทย์ พวงงาม, 2550 : 34)

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ทั้งด้านการเงิน ตัวบุคคล เวลาที่ใช้ในการดำเนินงาน
2. เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง
3. เพื่อให้หน่วยงานปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารูปการปกครองระบอบ

ประชาธิปไตยแก่ประชาชน

องค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ได้มีผู้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่นที่สอดคล้องทั้งทางด้านกฎหมายและอื่น ๆ ไว้ ดังนี้

อุทัย หิรัญโต, (2523 : 22) กล่าวว่า โดยทั่วไประบบการปกครองท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศการปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่นเพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

2. พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำคัญในการปกครองท้องถิ่นตนเองของประชาชนจึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับพื้นที่ที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) และองค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ได้ให้ความเห็นว่า องค์การปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพในการบริหารรายได้และบุคลากร เป็นต้น

3. การกระจายอำนาจหน้าที่ การที่กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

4. องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎ ข้อบังคับ และควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้นๆ

5. การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อิสระในการปกครองท้องถิ่น สามารถใช้ดุลพินิจของตนเองในการปฏิบัติกิจการภายในขอบเขตของกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลางและไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานทางราชการ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขต เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง

7. งบประมาณของตนเอง โดยอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บเพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐและประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยส่วนรวม โดยการมีอิสระในการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้ มิได้หมายความว่าไม่มีอิสระเต็มที่ทีเดียว แต่คงหมายถึงอิสระในการดำเนินกิจการเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

ประธาน คณะรัฐมนตรี (2537 : 9) ได้สรุปองค์ประกอบสำคัญของการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย

1. จัดให้มีการเลือกตั้ง (Election) เพื่อให้คนไทยในท้องถิ่นได้มีโอกาสเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเองด้วยการเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารขององค์การปกครองท้องถิ่น

2. ต้องมีองค์กรที่สำคัญ ซึ่งหมายถึงสภาท้องถิ่น (Local Council) เพื่อเป็นสถาบันในการที่จะแสดงถึงเจตจำนงของคนในท้องถิ่น

3. ต้องมีเขตพื้นที่ (Territory) ในการบริหารและความรับผิดชอบที่มีหน้าที่กำหนดไว้โดยกฎหมายและพื้นที่ที่นี้จะต้องสอดคล้องกับงบประมาณหรือรายได้เพื่อการบริหารการปกครองตนเองอย่างเพียงพอ

4. ต้องให้องค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการบริหารการปกครองท้องถิ่น มีสภาพเป็นนิติบุคคล (Juristic Person) เพื่อผลสมบูรณ์ตามกฎหมายในการปกครองตนเอง

5. ต้องมีหน่วยงานปกครองที่จัดตั้งขึ้นมีรายได้ (Revenue) และมีอำนาจในการจัดทำงบประมาณ (Budget) เพื่อการบริหารงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนได้

6. ต้องไม่ให้นโยบายการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ต้องอยู่ในสายการบังคับบัญชาหรืออยู่ภายใต้อำนาจการปกครองบังคับบัญชาของนโยบายการปกครองทางราชการหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้เพื่อความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง แต่หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องอยู่ในความควบคุมหรือการกำกับดูแลของรัฐจะปลอดจากการควบคุมของรัฐไม่ได้

7. ต้องมีอำนาจในการตราข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อให้มีอำนาจบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย (Law Enforcement) ของท้องถิ่นแต่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ แต่ข้อบัญญัติของท้องถิ่นจะขัดหรือละเมิดบทบัญญัติหรือกฎหมายที่รัฐมิได้

8. ต้องมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น เป็นสถาบันทางการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและจะต้องได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่น

นอกจากนี้ คณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่นโดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวตามคำสั่งที่ 262/ 2535 เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2535 เพื่อศึกษาระบบการบริหารการปกครองของไทยที่คำท้องถิ่นดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ในทุกรูปแบบเพื่อหาแนวทางและข้อเสนอในการปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การคลังและงบประมาณ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคกับหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกล่าวถึงองค์ประกอบ การปกครองท้องถิ่นไว้ ดังนี้ (โกวิท พวงงาม. 2550 : 32)

1. เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และทบวงการเมือง
2. มีสภาและผู้บริหารระดับท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งตามหลักการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
3. อิสระในการปกครองตนเอง
4. มีขอบเขตการปกครองตนเองที่ชัดเจนและเหมาะสม
5. มีงบประมาณรายได้เป็นของตนเองอย่างเพียงพอ
6. มีบุคลากรปฏิบัติงานของตนเอง
7. มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมต่อการให้บริการ

8. มีอำนาจออกข้อบังคับเป็นกฎหมายของท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย
แม่บท

9. มีความสัมพันธ์กับส่วนกลางในฐานะเป็นหน่วยงานระดับรองของรัฐ
ดังนั้น กล่าวโดยสรุปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ต้องมีสถานะตามกฎหมายมี
อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น
ต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น โดยตรงตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการปกครองตนเอง มีอำนาจในการกำหนดงบประมาณของตนเองมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้
การจัดเก็บภาษีและการบริหารงานคลังของตนเองสามารถใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติกิจการภายใต้
ขอบเขตของกฎหมาย ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหาร แต่ยังคงอยู่ในความดูแลและ
การกำกับจากรัฐเท่าที่จำเป็นและเหมาะสม ซึ่งการมีอิสระของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น
อาจหมายถึง อิสระในการดำเนินกิจการของหน่วยการปกครองท้องถิ่นเท่านั้น

แนวคิดทฤษฎีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การกระจายอำนาจเป็นการกระทำหรือมาตรการที่รัฐบาลกลางหรือการบริหารราชการ
ส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคได้มอบหมายให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือบริการสาธารณะบางเรื่อง
ภายในเขตของแต่ละท้องถิ่นหรือ โอนภารกิจบริการสาธารณะบางกิจการจากรัฐ ไปให้หน่วย
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการกระจายอำนาจ

การรวมอำนาจหรือกระจายอำนาจควรพิจารณาถึงอำนาจที่จะวินิจฉัยชี้ขาดอยู่ที่การ
จัดรูปแบบเป็นองค์กรปกครองเดี่ยวหรือหลายองค์กรปกครอง ถ้าหากรวมอยู่ในองค์กรปกครอง
เดี่ยวเรียกว่า "การรวมอำนาจ" แต่ถ้าหากอำนาจนี้ตกอยู่กับหลายองค์กรการปกครอง เรียกว่า

"องค์กรกระจายอำนาจ" และได้มีนักวิชาการให้ความหมายการกระจายอำนาจไว้หลากหลาย ดังนี้

การกระจายอำนาจตามแนวคิดดั้งเดิม และแนวคิดใหม่ ได้แก่ ตามแนวคิด
ดั้งเดิมมีความหมาย 2 ลักษณะ (ชำนาญ ชูบูรณ์. 2503 : 3 ; อ้างถึงใน ตรีภูม มีชัย. 2538 : 1 - 2)

คือ

1. การกระจายอำนาจตามภารกิจ (Decentralization by Function) หมายถึง การมอบ
อำนาจให้องค์กรสาธารณะจัดทำกิจการประเภทใดประเภทหนึ่งเพื่อให้มีความอิสระในการ
ดำเนินการให้สมแก่เทคนิคของงานนั้น

2. การกระจายอำนาจตามอาณาเขต (Decentralization by territory) หมายถึง การมอบอำนาจให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการ หรือบริการสาธารณะภายในเขตของแต่ละท้องถิ่น และท้องถิ่นมีอิสระบางประเภทในการปกครองตนเอง

แนวทฤษฎีใหม่ เห็นว่าการที่จะพิจารณาว่าการรวมอำนาจหรือกระจายอำนาจควรพิจารณาถึงอำนาจที่จะวินิจฉัยชี้ขาดอยู่ที่การจัดรูปแบบเป็นองค์กรปกครองเดียวหรือหลายองค์กรปกครอง ถ้าหากรวมอยู่ในองค์กรปกครองเดียวเรียกว่า “การรวมอำนาจ” แต่ถ้าหากอำนาจนั้นตกอยู่กับหลายองค์กรการปกครอง เรียกว่า “องค์กรกระจายอำนาจ” ซึ่งตามทฤษฎีนี้ไม่เห็นด้วยที่จะแยกความหมายของการกระจายอำนาจออกเป็น การกระจายอำนาจตามอาณาเขตและกระจายอำนาจตามกิจการ เพราะการที่จะพิจารณาว่าการกระจายอำนาจหรือไม่ ควรที่จะพิจารณาว่าองค์กรนั้นมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดหรือไม่

ประยูร กาญจนกุล (2538 : 3) ให้ความหมายไว้ว่า “การกระจายอำนาจ” หมายถึงการที่ส่วนกลางกระจายอำนาจภารกิจในความรับผิดชอบของส่วนกลางไปให้องค์กรอื่น นอกจากองค์กรของราชการส่วนกลาง เพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง โดยมีอิสระตามสมควร ไม่ต้องขึ้นอยู่กับ การบังคับบัญชาของราชการบริหารส่วนกลาง เพียงแต่อยู่ในความควบคุมเท่านั้น

วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ (2537 : 569 ; อ้างถึงใน ตระกูล มีชัย. 2538: 2) การกระจายอำนาจ คือ การโอนกิจการบริหารสาธารณะบางเรื่องจากรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนกลางไปให้ชุมชน ซึ่งอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ของประเทศหรือหน่วยงานบางหน่วยรับผิดชอบจัดทำอย่างอิสระจากองค์กรปกครองส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ความสำคัญของการกระจายอำนาจ

หากพิจารณาในมิติว่าการกระจายอำนาจ เป็นการที่รัฐให้ความสำคัญของการกระจายอำนาจในการปกครองไปให้แก่ท้องถิ่นแล้ว จะเห็นว่า การกระจายอำนาจ มีความสำคัญต่อหลายประการ ดังที่ (ลิขิต ธีรเวคิน. 2539 : 269) กล่าวไว้ว่า การกระจายอำนาจการปกครองมีความ สำคัญในทางการเมืองเศรษฐกิจ และสังคม โดยสรุปได้ดังนี้

1. การกระจายอำนาจเป็นรากแก้วของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เนื่องด้วยประชาธิปไตยต้องประกอบด้วย โครงสร้างส่วนบนคือ ระดับชาติและโครงสร้างส่วนฐานคือระดับท้องถิ่นการปกครองตนเองในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หรือรากแก้วเป็นฐานเสริมสำคัญยิ่งของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2. การกระจายอำนาจมีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคม ในด้านการพัฒนาชนบทโดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยโครงสร้างการปกครองตนเองในลักษณะที่มีความอิสระพอสมควร ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็จะต้องมีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

รูปแบบของการกระจายอำนาจ

ในการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้อำนาจในการบริหารรัฐกิจเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชนหรือการแก้ไขปัญหาในท้องถิ่น เพื่อให้ครอบคลุมและให้เกิดผลสัมฤทธิ์การบริหารอย่างครอบคลุม อาจกำหนดขอบข่ายหรือรูปแบบของการกระจายอำนาจได้หลายประการ ซึ่งได้มีนักวิชาการได้จำแนกรูปแบบออกเป็น 5 ลักษณะ กล่าวคือ (ประทาน คงฤทธิศึกษากร. 2537 :7)

1. การกระจายอำนาจโดยจำเป็นหรือโดยปริยาย (Decentralization by default)

การกระจายอำนาจในลักษณะนี้ เกิดจากสภาวะการณ์ที่สถาบันหรือองค์กรของรัฐบาลเกิดความล้มเหลวในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มีอาจสามารถจะเข้าไปใช้อำนาจหรือมีอิทธิพลในดินแดนที่ตนปกครองอยู่ได้และจากสภาวะที่ประชาชนในระดับรากหญ้าเกิดความไม่เชื่อใจในรัฐบาลเหล่านี้ จึงเป็นผลให้ประเทศที่มีภาคประชาสังคมมีความตื่นตัวและเข้มแข็ง เช่น สมาคมต่าง ๆ องค์กรอาสาสมัครและองค์กรพัฒนาเอกชน เหล่านี้ จำเป็นต้องลุกขึ้นมาดำเนินกิจกรรม เพื่อชุมชนของตนเองด้วยตัวเองโดยที่รัฐบาลเองก็มิได้ตั้งใจให้เกิดขึ้น เช่น การจัดให้มีโรงเรียน การจัดตั้งระบบสหกรณ์หรือธนาคารชุมชนและการจัดทำโครงการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น

2. การแปรรูปกิจการของภาครัฐ (Privatization) การแปรรูปกิจการของรัฐหรือการแปรรูปรัฐวิสาหกิจได้แก่ การ โยกโอน (handover) กิจการบางอย่างที่เคยจัดทำโดยหน่วยงานของรัฐไปให้ภาคเอกชนเป็นผู้จัดทำแทนเช่น กิจกรรมขนส่งมวลชน กิจการ โทรคมนาคม การไฟฟ้า และการประปา เป็นต้น นัยย่อหมายความว่า กิจการสาธารณะที่เคยเป็นของรัฐได้ถูกทำลายเป็นสินค้าหรือบริการที่ภาคเอกชนสามารถเข้ามาแข่งขันจัดทำสินค้าหรือบริการเหล่านี้ได้เอง การกระจายอำนาจในรูปแบบนี้เกิดจากแรงผลักดันของความคิดที่ว่า กิจการบางอย่างนั้น เอกชนสามารถจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถให้บริการต่อสังคมโดยรวมได้ดีกว่าการจัดทำโดยภาครัฐ โดยให้กลไกทางการตลาด (Market Mechanism) เข้ามามีบทบาทมากกว่าที่จะผูกขาดโดยรัฐซึ่งมักจะก่อให้เกิดความไร้ประสิทธิภาพและการบริการที่มีคุณภาพต่ำ

3. การกระจายอำนาจภายใต้หลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) การกระจาย

อำนาจของรัฐบาลกลางไปยังองค์กรในระดับรองที่ออกไปทำงานในพื้นที่นอกศูนย์กลางและท้องถิ่น โดยที่องค์กรภายใต้หลักการแบ่งอำนาจนี้จะมีอิสระตามสมควรในการตัดสินใจต่าง ๆ

ภายในพื้นที่ที่ตนดูแล แต่ทั้งนี้อำนาจการตัดสินใจและการกำหนดนโยบายต่างๆ ยังคงอยู่ที่ ส่วนกลาง เพราะตัวองค์กรและบุคลากรตามหลักการแบ่งอำนาจยังคงถือว่าเป็นของส่วนกลาง

ซึ่งการกระจายอำนาจในลักษณะนี้มักเกิดขึ้นภายในระบบราชการ โดยการแบ่งเอา ภารกิจและอำนาจหน้าที่ออกไปยังองค์กรที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการและปกครอง พื้นที่นั้นๆ อย่างมีเอกภาพภายใต้องค์กรเดียวบางครั้งจึงเรียกการกระจายอำนาจในลักษณะนี้ว่า “การกระจายอำนาจทางการบริหาร” (Administrative Decentralization)

4. การกระจายอำนาจภายใต้หลักการมอบอำนาจ (Delegation) การกระจายอำนาจ ภายใต้หลักการมอบอำนาจนี้จะมีระดับของการกระจายอำนาจที่ให้อิสระสูงกว่าการแบ่งอำนาจ อีกทั้งการกระจายอำนาจจะเน้นในเชิงของ“ภารกิจหน้าที่” มากกว่าการขำเน้นในเรื่องของ “พื้นที่” ดังเช่นการแบ่งอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์กรกึ่งอิสระ องค์กรมหาชน หรือ องค์กรที่จัดทำโครงการเฉพาะกิจ ที่รัฐบาลได้จัดตั้งขึ้น โดยมีกำหนดภารกิจเฉพาะที่ชัดเจนให้ องค์กรเหล่านั้นสามารถที่จะตัดสินใจและใช้อำนาจหน้าที่ภายในขอบเขตของตนได้โดยอิสระ แต่ รัฐส่วนกลางก็ยังคงมีอำนาจอยู่เหนือองค์กรเหล่านี้โดยอาศัยมาตรการทางกฎหมายเป็นกรอบในการ ควบคุมและกำกับบทบาทขององค์กรภายใต้หลักการมอบอำนาจ รวมถึงอำนาจในการจัดตั้งและยุบเลิก องค์กรภายใต้หลักการมอบอำนาจ

5. การกระจายอำนาจภายใต้หลักการโอนอำนาจ (Devolution) การกระจายอำนาจ ภายใต้แนวคิดเรื่องการ โอนอำนาจ ถือได้ว่าเป็นการกระจายอำนาจที่สะท้อนให้เห็นถึงระดับของ การกระจายอำนาจที่กว้างขวางมากที่สุดทั้งนี้เพราะการกระจายอำนาจในรูปแบบนี้จะถูกใช้เพื่อ อธิบายถึงสถานะที่รัฐบาลส่วนกลางมีการ โอนถ่ายหรือยกอำนาจการตัดสินใจไปยังองค์กรตัวแทน ของพื้นที่ ชุมชนหรือท้องถิ่นต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และองค์กรที่รับการ โอนอำนาจนี้จะมีตัวแทนที่ ประชาชนภายใต้พื้นที่ เลือกเข้ามาเพื่อทำหน้าที่ตัดสินใจและกำหนด

นโยบาย ได้ด้วยตนเอง รวมถึงอำนาจในการตรากฎหมายและออกระเบียบ เพื่อบังคับ ใช้ภายใน พื้นที่หรือชุมชนของตนได้โดยอิสระ โดยที่ส่วนกลางจะไม่เข้ามามีบทบาทหรือแทรกแซงการ ทำงานขององค์กรภายใต้หลักการ โอนอำนาจ หรือการแทรกแซงจะเกิดขึ้นก็ต้องเป็นไปอย่างจำกัด มาก ซึ่งโดยมากก็มักจะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศเท่านั้น ดังนั้น จึงมี การเรียกการกระจายอำนาจในลักษณะนี้ว่า “การกระจายอำนาจในทางการเมือง” หรือ “การ กระจายอำนาจที่เน้นการเป็นประชาธิปไตย” (Political or Democratic Decentralization) ทั้งนี้ การ โอนอำนาจเท่าที่ปรากฏมีอยู่ด้วยกัน 2 ระดับ ได้แก่

ระดับที่หนึ่ง การโอนอำนาจในทางการปกครอง (Administrative Devolution) การโอนอำนาจในลักษณะนี้จะสอดคล้องกับการจัดรูปการปกครองท้องถิ่นตามหลัก “การปกครองตนเอง โดยตนเองและเพื่อตนเอง โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระเป็นอย่างสูงในการดูแลชีวิตความเป็นอยู่และสามารถจัดทำกิจกรรมกิจต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อปัญหาและความจำเป็นภายในชุมชนของตนได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังมีความเป็นอิสระทั้งในทางการคลัง และบุคลากร กล่าวคือ มีทรัพยากรเป็นของตนเองที่จะใช้เพื่อจัดทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างอิสระ

ระดับที่สอง การโอนอำนาจในทางนิติบัญญัติ (Legislative Devolution) การโอนอำนาจในลักษณะนี้ถือได้ว่าเป็นรูปแบบของการกระจายอำนาจอันสูงสุดที่เป็นไปภายใต้การจัดรูปแบบการปกครองในระบบรัฐเดี่ยว (Unitary System) จนมีลักษณะเข้าใกล้กับระบบสหพันธรัฐ (Federal System) เฮย์วูด (Heywood, 2002 : 167-168 อ้างถึงใน ; ประทาน คงฤทธิศึกษากร, 2537 : 7) กล่าวคือเป็นการถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางไปยังพื้นที่หรือท้องถิ่นหนึ่งๆ โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนที่ได้รับการโอนอำนาจสามารถที่จะกำหนดชะตากรรมในทางการเมืองได้ด้วยตนเอง (Home Rule) ผ่านการจัดตั้งสถาบันทางการเมืองในรูปแบบสภา (Assembly) ที่เป็นของตนเอง เพื่อทำหน้าที่ออกกฎหมายและกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อบังคับใช้ภายในพื้นที่ของตน แต่ทั้งนี้ สภาที่ได้รับการโอนอำนาจนี้ยังถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐ และมีสิทธิในการใช้อำนาจอธิปไตยร่วมกับรัฐบาล ดังเช่นในระบบสหพันธรัฐ

จากรูปแบบการกระจายอำนาจดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ภายใต้บริบทของการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่น การกระจายอำนาจจะครอบคลุมเฉพาะเพียงรูปแบบที่สามถึงรูปแบบที่ห้าเท่านั้น ขณะที่สองรูปแบบแรกควรจะถูกแยกออกไปเนื่องจากว่า การกระจายอำนาจในรูปแบบแรกหรือการกระจายโดยจำเป็นหรือโดยปริยายนั้น เป็นการเกิดขึ้นเองโดยภาคประชาชน มิได้เป็นผลมาจากการดำเนินการจัดสรรหรือแบ่งปันอำนาจจากรัฐบาลส่วนกลาง ขณะที่การกระจายอำนาจในลักษณะของการแปรรูปกิจการภาครัฐนั้นท้ายที่สุดแล้วมิได้นำไปสู่สถานะของการกระจายอำนาจที่เป็นจริง เพราะจากบทเรียนที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ การดำเนินการแปรรูปนั้นเป็นแต่เพียงการ โยกย้าย อำนาจและทรัพยากรซึ่งรวมศูนย์อยู่ที่ส่วนกลางอยู่เดิม ไปสู่บริษัทเอกชนขนาดใหญ่ซึ่งก็มีลักษณะรวมศูนย์เช่นกัน

องค์การบริหารส่วนตำบลและโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

เดิมสภาตำบลได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 222/2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2400 เรื่องระเบียบราชการบริหารส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่เปิดโอกาสให้ราษฎรได้เข้ามามีบทบาทและร่วมกันบริหารงานของตำบลและหมู่บ้าน ได้ทุกอย่างเท่าที่จะเป็น

ประโยชน์แก่ท้องถิ่นและราษฎรเป็นส่วนรวมอันจะเป็นทางนำราษฎรไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยด้วยวิธีจัดให้สภาตำบลและคณะกรรมการตำบลขึ้น (เบญจวรรณ วันดีศรี.2549 : ออนไลน์)

องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ.2546 (กรมการปกครอง. 2546 : 34-40)

การเปลี่ยนแปลงรูปโฉมใหม่ของสภาตำบลทั่วประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้ (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 169 -170)

1. รูปแบบสภาตำบลได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล ได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้ โดยไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท

2. รูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

หลักเกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดว่า ถ้าสภาตำบลที่มีรายได้ โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยปีละไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่สะท้อนถึงความพยายามของรัฐบาลที่จะกระจายอำนาจสู่หน่วยการบริหารระดับตำบล ซึ่งส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายการบริหารราชการปกครองสู่องค์กรพื้นฐานในระดับตำบลโดยประชาชนจะได้รับประโยชน์จากองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการพัฒนาพัฒนาตำบลซึ่งตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมแนวความคิดตามระบอบประชาธิปไตยในสังคมปัจจุบันที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตำบลจะมีมากขึ้น โดยผ่านผู้แทนของคนในองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เป็นที่เชื่อได้ว่าความเจริญและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมในภาพรวมของประเทศต่อไป

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 ให้มีการจัดตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีรายได้ ไม่รวมเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บริหารสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งของประชาชน โดยตรงและลับ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 7,853 แห่ง แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป ซึ่งมีทุกจังหวัดโดยแบ่งเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษ โดยแบ่งเป็น กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2551 : 1) ในที่นี้ผู้วิจัยจะขอกล่าวเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. โครงสร้างของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ซึ่งเมื่อได้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งแล้ว นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นผู้แต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน พร้อมทั้งแต่งตั้งเลขานุการอีกจำนวน 1 คน

2. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

3. ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม (1) และกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับทางราชการ

3. อำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับทางราชการ

2. สั่ง อนุญาตและอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและ
เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความ
เรียบร้อย

5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

นอกจากนี้ เพื่อประโยชน์ในกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลร้องขอให้

ข้าราชการพนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ทั้งนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และในกรณีเป็นข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 265)

จะเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บริหาร โดยผู้ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่น เพื่อรับผิดชอบดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนและพัฒนาท้องถิ่นจึงมีบทบาทภารกิจมากคือเป็นผู้กำหนดทิศทางการพัฒนาชุมชน โดยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดความต้องการปัญหาของประชาชน โดยประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้ร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นด้วย เช่น การบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบล เป็นต้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ได้กำหนดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติงาน องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม มีบทบัญญัติไว้ในกฎหมาย โดยบัญญัติหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำ ดังนี้

1. อำนาจหน้าที่ต้องจัดทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

1.1 จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก

1.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งกำจัด

ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

1.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

1.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.6 ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

1.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของ

ท้องถิ่น (หน้าที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่)

1.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมาย

2. อำนาจหน้าที่ที่อาจจัดทำภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความสามารถมีศักยภาพเพียงพอ อาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

2.1 ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

2.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

2.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

2.4 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

สวนสาธารณะ

2.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

2.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน

2.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

2.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม

2.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

2.12 การท่องเที่ยว (หน้าที่ที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่)

2.13 การผังเมือง (หน้าที่ที่เพิ่มเติมเข้ามาใหม่)

นอกจากที่กล่าวข้างต้น อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ต้องทำในเขตและอาจทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ภูมิภาคหรือองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐในการที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เมื่อกิจการนั้นเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้ส่วนราชการหรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐนำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาด้วย

3. อำนาจหน้าที่ที่อาจทำนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการกิจกรรมร่วมกันได้

4. อำนาจหน้าที่ออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและกำหนด

ค่าธรรมเนียม

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือมีอำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน 1,000 บาท เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูง

ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่ภายในบริเวณตำบลโลกสูง ถนนชนะวิถี อำเภอโลกสูง จังหวัดสระแก้ว ในเขตหมู่ที่ 8 อยู่ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 1 กิโลเมตร มีเนื้อที่ตำบลประมาณ 65 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 40,625 ไร่

องค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูง ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 โดยมีนายสุทิน ชมดี กำนันตำบลโลกสูง เป็นประธานกรรมการบริหารคนแรก (โดยตำแหน่ง) และได้เปลี่ยนชื่อจากประธานกรรมการบริหารเป็นนายกองค์การบริหาร

ส่วนตำบล เมื่อปี พ.ศ. 2546 และมีนายพิศุจน์ เทียมทัน เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง คนปัจจุบัน (พ.ศ.2546 -2549)

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลหนองแวง อำเภอโคกสูง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลโนนหมากมุ่น อำเภอโคกสูง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองม่วง อำเภอโคกสูง

ภูมิประเทศ

สภาพโดยทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง เป็นที่ราบลาดเทไปทางทิศ ตะวันออกไปสู่ประเทศกัมพูชา มีภูเขาที่สำคัญ คือ เขาค้อต่าง

เขตการปกครอง

แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 11 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1	บ้านโคกสูง
หมู่ที่ 2	บ้านคอนไร่ฝ้าย
หมู่ที่ 3	บ้านหนองเสม็ด
หมู่ที่ 4	บ้านละลมคิม
หมู่ที่ 5	บ้านหาดสำราญ
หมู่ที่ 6	บ้านคอนหลุม
หมู่ที่ 7	บ้านน้อย
หมู่ที่ 8	บ้านโลกไม้งาม
หมู่ที่ 9	บ้านหนองหญ้าแก้ว
หมู่ที่ 10	บ้านหนองสิม
หมู่ที่ 11	บ้านร่มไทร

ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น 6,989 คน แยกเป็นชาย 3,500 คน หญิง 3,489 คน ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรในเขตตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

ลำดับที่	บ้าน	ครัวเรือน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
1	โคกสูง	215	304	305	609
2	ดอนไร่ฝ้าย	174	325	329	654
3	หนองเสม็ด	127	248	275	523
4	ละลมดิม	208	447	463	910
5	หาดสำราญ	64	140	124	264
6	ดอนหลุม	194	350	375	725
7	น้อย	245	667	557	1,224
8	โคกไม้งาม	358	425	480	905
9	หนองหญ้าแก้ว	206	300	270	570
10	หนองสิม	129	220	229	449
11	ร่วมไทร	50	74	82	156
รวม		2,220	3,500	3,489	6,989

สภาพเศรษฐกิจ

การเกษตรกรรม ประชากรในเขตตำบลโคกสูง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ
เกษตรกรรมเป็นหลัก

หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

ธนาคาร	-	แห่ง
โรงแรม	-	แห่ง
ปั้มน้ำมันและก๊าซ	5	แห่ง
โรงงานอุตสาหกรรม	-	แห่ง
โรงสี	3	แห่ง

สภาพทางสังคม

การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา	3	แห่ง
โรงเรียนมัธยมศึกษา	1	แห่ง
ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	2	แห่ง

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

สำนักสงฆ์/วัด	3	แห่ง
มัสยิด	-	แห่ง
ศาลเจ้า	-	แห่ง
โบสถ์	-	แห่ง

สาธารณสุข

โรงพยาบาลของรัฐ	-	แห่ง	-	เตียง
สถานีนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน	2	แห่ง		
สถานียุบาลเอกชน	-	แห่ง		
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	1	แห่ง		
อัตราการมีและใช้ส้วมซึม ร้อยละ	100			

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สถานีตำรวจ	1	แห่ง
สถานีดับเพลิง	-	แห่ง

ตาราง 2 จำนวนพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง

ลำดับ ที่	ชื่อ สกุล -	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
สำนักงานปลัดฯ จำนวน 6 คน			
1	นายตรีเพชร ชีร์รัตนศิริกุล	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	ข้าราชการ
2	นางกฤตพร เงินกิ่ง	จนท.วิเคราะห์นโยบายและแผน	ข้าราชการ
3	นายประดิษฐ์ศร จตุพรมาศทวี	จนท.ธุรการ	ข้าราชการ
4	นางดวงเด่น นนธ์ตา	ศษ.จนท.ธุรการ	ลูกจ้างประจำ
5	นายวิรัตน์ ประวันทา	นักการภารโรง	ลูกจ้างชั่วคราว
6	นายทองพูล กันอบ	พนักงานขับรถขยะ	ลูกจ้างตามภารกิจ
ส่วนการคลัง จำนวน 5 คน			
1	นายพงศ์พันธุ์ สอนโสด	หัวหน้าส่วนการคลัง	ข้าราชการ
2	นายขงยศ บุญนาคน	จนท.จัดเก็บรายได้	ข้าราชการ

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อ สกุล - ทบวงศรี	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
3	นางรุ่งสุรีย์ ทบวงศรี	จนท.พัสดุ	ข้าราชการ
4	นางทักษิณา เทียมทัน	ผช.จนท.จัดเก็บรายได้	ลูกจ้างตามภารกิจ
5	นางสาวพัทศรี ชาว่า	ผช.จนท.การเงินและบัญชี	ลูกจ้างตามภารกิจ
ส่วนโยธา จำนวน 1 คน			
1	นายพงษ์พันธ์ กันนิชม	ผู้ช่วยช่างโยธา	ลูกจ้างตามภารกิจ

ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง มีพื้นที่เหมาะแก่การพัฒนา ในการทำการเกษตรปลูกมันสำปะหลัง ศักยภาพในการทำสวนมะม่วง ,เลียงสุกร ,เลี้ยงไก่ , เลี้ยงโคเนื้อ และส่งเสริมการตลาดทั่วไป

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้าง

พื้นฐาน

ประกอบด้วยแนวทาง

1. จัดบริการพื้นฐานที่จำเป็นแก่การดำเนินชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นต้น โดยให้สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้
2. ปรับปรุงและซ่อมแซม ถนน ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาการบริการพื้นฐาน

ประกอบด้วยแนวทาง

1. แนวทางจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
2. การปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ราชการ เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
3. พัฒนาสวนสาธารณะ สนามกีฬาให้เพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

ประกอบด้วยแนวทาง

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนางานอนุรักษ์แหล่งน้ำและทรัพยากร ป่าไม้
เช่น การปลูกป่า
2. ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่า และมีส่วนร่วมในการเฝ้า
ระวังป้องกันและแก้ไขปัญหายาพิษ น้ำเสีย มลพิษ มลภาวะ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบกำจัดขยะมูลฝอยและบำบัดน้ำเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

ประกอบด้วยแนวทาง

1. การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาประชากร
การศึกษา สุขอนามัย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
และสภาพความเป็นอยู่ทั้งระดับบุคคล ชุมชนและสังคม งานพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี
งานสวัสดิการการช่วยเหลือในกรณีจำเป็น
2. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การดำเนินการต่อต้านยาเสพติด ลด
อาชญากรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่
3. การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน โดยการรณรงค์การใช้รถใช้ถนนเพื่อ
ลดอุบัติเหตุ และจัดทำป้ายสัญญาณไฟจราจรตามจุดต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาประสิทธิภาพการเมือง การบริหารการพัฒนา

บุคลากร

ประกอบด้วยแนวทาง

1. การฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพให้แก่สมาชิกสภาฯ พนักงานส่วนตำบลและ
ลูกจ้างในการปฏิบัติงาน
2. การพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ และระบบการบริหารจัดการให้มี
ประสิทธิภาพสูงสุด
3. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การให้ความรู้กับประชาชนในระบบการปกครอง
แบบประชาธิปไตย และสิทธิเสรีภาพและความรู้ต่างๆ
4. เสริมสร้างความรู้และจิตสำนึกการมีส่วนร่วมของประชาชน และชุมชน
ในตำบล

5. การอุดหนุนหน่วยงานต่าง ๆ เช่น งานรัฐพิธี งานประเพณี พิธีการทางศาสนา

6. การให้ได้มาซึ่งบริการ ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการเกษตรและการท่องเที่ยว ประกอบด้วยแนวทาง

1. ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย การใช้อินเทอร์เน็ต การส่งเสริมพืชสมุนไพร
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านการเกษตร การใช้ประโยชน์จากที่ดินให้เหมาะสมอุดหนุนศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตร
3. สนับสนุนให้ประชาชนร่วมคิด ร่วมทำ ใช้หลักการมีส่วนร่วมและพึ่งพาตนเองจัดตั้งและพัฒนากลุ่มอาชีพ กลุ่มออมทรัพย์ จัดลานค้าชุมชน โดยสอดคล้องแนวคิดเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองในทุกโอกาส
4. พัฒนาฝีมือในการประกอบอาชีพของประชาชน ตลอดจนการค้า การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การผลิตสินค้าหัตถกรรม โดยการฝึกอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ การบริการต่าง ๆ
5. การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสะดวก สะอาด และมีความปลอดภัย
6. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ การสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โศภน อำเภอกองคา จังหวัดสระแก้ว และได้ศึกษางานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านที่มีความใกล้เคียงกันและเกี่ยวข้องมาอ้างอิง โดยสรุปได้ดังนี้

เขวภา ถิ่นชัยภูมิ (2547 : 37 - 39) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับน้อยและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาด้านแหล่งน้ำมีความคิดเห็นอยู่น้อย

อำนาจ อยู่สาโก (2549 : 86 - 89) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพนมรุ้ง มีความคิดเห็นและรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในเทศบาลคล้าย ๆ กัน และต้องการให้มาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในแนวทางเดียวกัน หรืออาจมองได้ว่า เป็นเพราะการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้งยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับที่น่าพอใจสูงสุด จึงส่งผลให้มีการแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ณทพงษ์ วิยะรันตร์ (2547 : ออนไลน์) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองข้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองข้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลจากการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่หนองข้างคอกมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองข้างคอก ในระดับปานกลาง

ณัฐนันท์ อนันต์สินชัย (2547 : 75 – 85) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแร่ อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแร่มีประสิทธิภาพหรือขีดความสามารถ ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการบริหารบุคลากร ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ ด้านการให้บริการประชาชนและด้านจริยธรรมของบุคลากร ส่วนด้านการบริหารงบประมาณ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแร่มีประสิทธิภาพหรือขีดความสามารถในการบริหารจัดการไม่มากนัก

มนตรี สวางโท (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาป่าชุมชน ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเฒ่า อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเฒ่าในการพัฒนาป่าชุมชนเขาวง โดยรวมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ช่อพฤกษ์ ผิวภู (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่าการปฏิบัติงานทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านสนับสนุนการปฏิบัติการ และด้านพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง

นิตยา สมัคคี (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทพรราช อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า ดังนี้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการบริหาร ด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตามลำดับ ซึ่งด้านสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลทพรราชจัดให้มีการบริหารทางด้านสังคม

ไชยวัฒน์ โคนุทา (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอน้ำปีนุ่น จังหวัดมหาสารคาม ระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า ดังนี้คือ ด้านการบริหารด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในดับมาก

จากผลการศึกษางานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนได้เกิดความพึงพอใจในการให้บริการสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการในการให้บริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภค ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตลอดจนด้านการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ด้านโครงการออกหน่วยบริการเคลื่อนที่ประชาชน การเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานในการจัดซื้อจัดจ้างแต่ยังมีการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางส่วนยังไม่สนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ยังมีกิจกรรมที่จำเป็นต้องดำเนินการเร่งด่วน

และสนับสนุนเพื่อให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ตลอดจนการดำเนินงานของบุคลากรในองค์กร การให้บริการภายในสำนักงาน ทั้งในและนอกเวลาราชการ ความมีคุณธรรมยุติธรรมและเสมอภาคต่อประชาชนทุกชนชั้น ดังนั้น การศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูง อำเภอโลกสูง จังหวัดสระแก้ว จะสามารถนำระดับความคิดเห็นของประชาชนมาช่วยในการวางแผนพัฒนาในด้านการดำเนินการให้บริการสาธารณะเกิดประสิทธิผลตามนโยบายของขององค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูง และหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของคนในพื้นที่มากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 6,989 คน จาก 11 หมู่บ้าน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 378 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ดังรายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ปรากฏในตาราง ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. โคกสูง	609	32
2. คอนไร่ฝ้าย	654	36
3. หนองเสม็ด	523	28
4. ละลมตม	910	49
5. หาดสำราญ	264	14

ตาราง 3 (ต่อ)

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
6. คอนหลุม	725	39
7. น้อย	1,224	66
8. โลกไม้งาม	905	49
9. หนองหญ้าแก้ว	570	32
10. หนองสิม	449	24
11. ร่มไพร	156	9
รวม	6,989	378

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดย แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้
 ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นตรวจสอบรายการ (Check Lists) โดยถามในประเด็นต่อไปนี้คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาและอาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งคำถามครอบคลุมเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านการเมืองและการบริหาร

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Form) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูงว่ามีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร บทความและรายงานการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิด หลักการและปัญหาที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้นำชุมชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

2.3.1 นายตรีเพชร ชีร์รัตนสิวกุล ตำแหน่ง นักบริหารงาน อบต.

2.3.2 นายพงศ์พันธุ์ สอนโสศ ตำแหน่ง นักบริหารงานคลัง

2.3.3 นางกฤตพร เงินกิ่ง ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

2.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

2.5 นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) กับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

2.6 นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.7941 ซึ่งผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลโคกสูง ได้ตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและขอรับคืนแบบสอบถามด้วยตัวเอง โดยได้รับความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม พร้อมขอรับคืนเมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว
3. แบบสอบถามจำนวน 378 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 378 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ในการจัดกระทำข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
3. กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วบันทึกข้อมูล
4. ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ให้จัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

4. เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean)

ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:111)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
  - 1.1 ร้อยละ (Percentage)
  - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
  - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
โคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ตามสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทนค่า	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทนค่า	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	201	53.2
2. หญิง	177	46.8
รวม	378	100

จากตาราง 4 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 378 คน จำแนกตามเพศ ปรากฏว่า เป็นเพศชาย จำนวน 201 คน (ร้อยละ 53.2) เป็นเพศหญิง จำนวน 177 คน (ร้อยละ 46.8)

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 25 ปี	111	29.4
2. 26 – 30 ปี	49	13.0
3. 31 – 40 ปี	112	29.6
4. 41 ปีขึ้นไป	106	28.0
รวม	378	100

จากตาราง 5 จำแนกตามอายุ ปรากฏว่า ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ช่วงอายุระหว่าง 31- 40 ปี มีจำนวน 112 คน (ร้อยละ 29.6) รองลงมาช่วงอายุไม่เกิน 25 ปี มีจำนวน 111 คน (ร้อยละ 29.4) และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 49 คน (ร้อยละ 13.0)

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	187	49.5
2. ปริญญาตรี	173	45.8
3. สูงกว่าปริญญาตรี	18	4.8
รวม	378	100

จากตาราง 6 จำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่าที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 187 คน (ร้อยละ 49.5) รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 173 คน (ร้อยละ 45.8)

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เกษตรกร	123	32.5
2. รับจ้างทั่วไป	127	33.6
3. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	83	22.0
4. ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	28	7.4
5. อื่น ๆ ระบุ	17	4.5
รวม	378	100

จากตาราง 7 จำแนกตามอาชีพ ปรากฏว่า ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 127 คน (ร้อยละ 33.6) รองลงมา ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 123 คน (ร้อยละ 32.4) และที่มีจำนวนที่น้อยที่สุด ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 17 คน (ร้อยละ 4.5)

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความคิดเห็นต่อการบริหารงานใน 5 ด้าน			
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.73	1.06	มาก
2. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.53	1.21	มาก
3. ด้านเศรษฐกิจ	3.30	1.27	ปานกลาง
4. ด้านสังคม	3.51	1.08	มาก
5. ด้านการเมือง - การบริหาร	3.55	1.30	มาก
รวมเฉลี่ย	3.52	1.18	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$) นอกนั้นอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำจะได้ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{x} = 3.73$) ด้านการเมืองและการบริหาร ($\bar{x} = 3.55$) ด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.53$) ด้านสังคม ($\bar{x} = 3.51$) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{x} = 3.30$) ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ในด้าน โครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน				
1	มีถนนที่แข็งแรงและสะดวกในการเดินทาง	3.79	1.04	มาก
2	มีการปรับปรุงถนน ที่ชำรุดทรุดโทรม เพื่อให้สามารถใช้งานได้	3.82	1.00	มาก
3	น้ำที่ใช้ในการบริโภคภายในชุมชนมีความสะอาดและปราศจากเชื้อโรค	3.70	1.08	มาก
4	มีน้ำใช้ในการอุปโภคที่เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนในชุมชน	3.78	1.03	มาก
5	น้ำที่ใช้สำหรับการเกษตรมีความเพียงพอแก่ความต้องการของเกษตรกร	3.67	1.07	มาก
6	มีอ่างเก็บน้ำที่ใช้สำหรับกักเก็บน้ำให้แก่ชุมชนเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค	3.72	1.06	มาก
7	มีการติดตั้งไฟฟ้าตามสถานที่ต่างๆ ภายในชุมชนอย่างทั่วถึง	3.61	1.13	มาก
รวมเฉลี่ย		3.73	1.08	มาก

จากตาราง 9 พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ข้อ 2 มีการปรับปรุงถนน ที่ชำรุดทรุดโทรม เพื่อให้สามารถใช้งานได้ ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมา คือ ข้อ 1 มีถนนที่แข็งแรงและสะดวกในการเดินทาง ($\bar{X} = 3.79$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 7 มีการติดตั้งไฟฟ้าตามสถานที่ต่างๆ ภายในชุมชนอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 3.41$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ

	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
1	มีการดูแล ควบคุมสุสานอย่างสม่ำเสมอ	3.49	1.06	มาก
2	จัดให้มีบ่อพัก และการบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ	3.52	1.05	มาก
3	รณรงค์ให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างต่อเนื่อง	3.52	1.09	มาก
4	มีการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ดูแล รักษาแหล่งน้ำในชุมชนอยู่เสมอ	3.60	1.83	มาก
5	มีการจัดเก็บขยะภายในชุมชนเป็นประจำทุกวัน	3.48	1.01	ปานกลาง
6	จัดให้มีเจ้าหน้าที่ในการกวาดถนนและรดน้ำต้นไม้ภายในชุมชนเป็นประจำ	3.61	1.66	มาก
7	จัดให้มีสถานที่พักผ่อนใจที่สวยงามให้ประชาชนในพื้นที่	3.48	0.96	ปานกลาง
8	รณรงค์ให้ดูแลรักษาความสะอาดสถานที่สาธารณะภายในชุมชนอยู่เสมอ	3.52	1.00	มาก
	รวมเฉลี่ย	3.53	1.21	มาก

จากตาราง 10 พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 5 และ 7 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 6 จัดให้มีเจ้าหน้าที่ในการกวาดถนนและรดน้ำต้นไม้ภายในชุมชนเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมา คือ ข้อ 4 มีการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ดูแล รักษาแหล่งน้ำในชุมชนอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.60$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 5 มีการจัดเก็บขยะภายในชุมชนเป็นประจำทุกวัน ($\bar{X} = 3.48$) และข้อ 7 จัดให้มีสถานที่พักผ่อนใจที่สวยงามให้ประชาชนในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.48$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ในด้านเศรษฐกิจโดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านเศรษฐกิจ				
1	จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าที่ถูกสุขลักษณะให้กับประชาชนในชุมชน	3.29	1.06	ปานกลาง
2	มีการดูแล รักษาให้ตลาดในชุมชนมีความสะอาดอยู่เสมอ	3.31	1.05	ปานกลาง
3	มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.31	1.04	ปานกลาง
4	จัดเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนให้แก่ประชาชนในการประกอบอาชีพ	3.29	1.06	ปานกลาง
5	มีการพัฒนาและส่งเสริมให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	3.31	1.07	ปานกลาง
6	จัดให้มีที่จอดรถตามสถานที่ต่างๆ ให้มีความเป็นระเบียบในชุมชน เช่น ตลาด ฯลฯ	3.32	1.09	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		3.30	1.27	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในด้านเศรษฐกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อเช่นกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 6 จัดให้มีที่จอดรถตามสถานที่ต่าง ๆ ให้มีความเป็นระเบียบในชุมชน เช่น ตลาด ($\bar{X} = 3.32$) รองลงมา คือ ข้อ 2 มีการดูแล รักษาให้ตลาดในชุมชนมีความสะอาดอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.31$) ข้อ 3 มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ($\bar{X} = 3.31$) ข้อ 5 มีการพัฒนาและส่งเสริมให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.31$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1 จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าที่ถูกสุขลักษณะให้กับประชาชนในชุมชน ($\bar{X} = 3.29$) และข้อ 4 จัดเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนให้แก่ประชาชนในการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.29$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ในด้านสังคมโดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ ด้านสังคม		ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยได้อย่างทั่วถึง	3.43	1.00	ปานกลาง
2	ประสานงานความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการฉีดวัคซีนป้องกันโรคเป็นประจำทุกปี	3.37	1.10	ปานกลาง
3	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีความสนใจและให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น	3.36	1.18	ปานกลาง
4	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีความสนใจและให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น	3.59	1.11	มาก
5	ส่งเสริมการพัฒนาของเด็ก เช่น การจัดให้มีการตรวจสุขภาพเด็กเป็นประจำทุกปีจัดให้มีการส่งเสริมพัฒนาสตรีในด้านต่างๆ เช่น การส่งเสริมการเป็นผู้นำของสตรี	3.54	1.02	มาก
6	มีการประสานกับหน่วยงานอื่นๆ ในการสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง	3.59	1.03	มาก
7	ส่งเสริมทางด้านการกีฬาในชุมชน เช่น มีการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปี	3.58	1.08	มาก
8	มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการจัดเวรยามดูแลชุมชนเป็นประจำทุกวัน	3.60	1.11	มาก
รวมเฉลี่ย		3.51	1.08	มาก

จากตาราง 12 พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ในด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1,2 และ 3 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 8 มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการจัดเวรยามดูแลชุมชนเป็นประจำทุกวัน ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมาคือ ข้อ 4 ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีความสนใจและให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น ($\bar{X} = 3.59$) ข้อ 6 มีการประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้พิการในชุมชนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.59$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 3 ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีความสนใจและให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น ($\bar{X} = 3.36$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในด้านการเมือง – การบริหาร โดยภาพรวมและรายข้อ

	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านการเมือง - การบริหาร				
1	ให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านการใช้สิทธิของตนที่ควรจะได้รับ เช่น การใช้บัตรประกันสุขภาพ	3.53	0.99	มาก
2	มีการจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ	3.51	1.03	มาก
3	มีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล	3.55	1.09	มาก
4	เปิดโอกาสให้ประชาชนติดตามดูการนับคะแนนและการประกาศผลคะแนนเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล	3.47	1.05	มาก
5	ประชาชนมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ในการไปศึกษาดูงานด้านพัฒนาชุมชนท้องถิ่นนอกสถานที่	3.58	1.07	มาก
6	มีจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น แผนพัฒนา 3 ปี แผนยุทธศาสตร์โดยประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วม	3.67	1.26	มาก
รวมเฉลี่ย		3.55	1.30	มาก

จากตาราง 13 พบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในด้านการเมือง - การบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 6 มีจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น แผนพัฒนา 3 ปี แผนยุทธศาสตร์โดยประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วม ($\bar{x} = 3.67$) รองลงมาคือ ข้อ 5 ประชาชนมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ในการไปศึกษาดูงานด้านพัฒนาชุมชนท้องถิ่นนอกสถานที่ ($\bar{x} = 3.58$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4 เปิดโอกาสให้ประชาชนติดตามดูการนับคะแนนและการประกาศผลคะแนนเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{x} = 3.47$)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ

ตาราง 14 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม	จำนวน คน	ร้อยละ
1. ควรดูแลน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนให้ทั่วถึง	25	17.3
2. อยากให้จัดเก็บขยะทั่วถึงทุกซอยในหมู่บ้าน	24	16.6
3. อยากให้ปลูกฝังจิตสำนึก อนุรักษ์ให้ประชาชนรักษาธรรมชาติในพื้นที่	18	12.5
4. ควรพิจารณาการให้เบี้ยยังชีพคนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสอย่างรอบคอบ	17	11.8
5. ควรสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่เด็กเรียนมากกว่าเดิมและต่อเนื่อง	12	8.3
6. ควรสนับสนุนด้านอาชีพให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นให้มากกว่านี้	11	7.6
7. อยากให้มีถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้าน	10	6.9
8. ควรบริการประชาชนให้มากและทั่วถึง	9	6.2
9. พนักงานมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน	6	4.1
10. ควรจัดให้มีตลาดเพื่อเป็นศูนย์กลางของหมู่บ้านเพื่อส่งเสริมรายได้ให้ประชาชน	5	3.4
11. ควรใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดำเนินการตามความเป็นจริง	5	3.4
12. ควรซ่อมแซมถนนที่เกิดการชำรุดเสียหาย	2	1.4
รวม	144	100

จากตาราง 14 พบว่า ข้อเสนอแนะที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรดูแลน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนให้ทั่วถึง จำนวน 25 คน (ร้อยละ 17.3) ควรให้จัดเก็บขยะทั่วถึงทุกซอยในหมู่บ้าน จำนวน 24 คน (ร้อยละ 16.6) ควรให้ปลูกฝังจิตสำนึก อนุรักษ์ให้ประชาชนรักษาธรรมชาติในพื้นที่ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 12.5) ควรพิจารณาการให้เบี้ยยังชีพคนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสอย่างรอบคอบ จำนวน 17 คน (ร้อยละ 11.8) และข้อเสนอแนะที่มีจำนวนน้อยที่สุด ควรซ่อมแซมถนนที่เกิดการชำรุดเสียหาย จำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.39)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว ซึ่งผู้วิจัยจะสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
  - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
  - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โลกสูง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตพื้นที่ตำบล โลกสูง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 378 คน ได้จากการสุ่มจากจำนวน 6,989 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % และระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องตามเนื้อหา นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยนำไปทดสอบใช้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอ โลกสูง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะ

คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.7941

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยส่งและรับคืนแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง รวบรวมข้อมูลดำเนินการเก็บแบบสอบถามได้รับคืนมาทั้งหมด จำนวน 378 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลได้ 378 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โคนสูง วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 ข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Form) ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ (Frequency) หาร้อยละ (Percentage)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โคนสูง อำเภอ โคนสูง จังหวัดสระแก้ว ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โคนสูง อำเภอ โคนสูง จังหวัด สระแก้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่าเฉลี่ยต่ำ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมือง-การบริหาร ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ประชาชนต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบล โคนสูงเข้ามาดำเนินการและส่งเสริมการบริการสาธารณะให้สนองความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน โดยเรียงตามลำดับดังนี้ คือ ควรดูแลน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนให้ทั่วถึง ควรจัดเก็บขยะทั่วถึงทุกซอยในหมู่บ้าน ควรปลูกฝังจิตสำนึกและธรรมาภิบาลให้ประชาชนรักษาธรรมชาติในพื้นที่

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โศกสูง อำเภอโศกสูง จังหวัดสระแก้ว ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โศกสูง เพื่อหาแนวทางที่จะแก้ไขและส่งเสริมพัฒนาการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมีประเด็นที่ค้นพบอันจะเป็นข้อมูลให้องค์กรนำไปวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โศกสูง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารได้มีนโยบายที่ครอบคลุมและเป็นแนวทางในการดำเนินการในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยุติธรรม รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล โศกสูง ได้นำนโยบายมาปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและการบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยอยู่ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนภสร ภูบาลชื่น (2551 : 53) ได้ทำ การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลห้วยแถลง อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทศบาลตำบลห้วยแถลง อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา ได้พัฒนาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ การบริการประชาชน และการดำเนินงานตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบทั้ง 5 ด้าน อย่างต่อเนื่อง โดยการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลห้วยแถลง ได้เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น รวมทั้งเสนอแนะวิธีการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ทำให้การดำเนินงานของเทศบาลตำบลห้วยแถลงสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งส่งผลให้การแสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินของเทศบาลตำบลห้วยแถลงอยู่ในระดับมาก

2. สำหรับผลการวิเคราะห์การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โศกสูง โดยจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมืองและการบริหาร ซึ่งผู้ศึกษาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โศกสูง มุ่งเน้นปฏิบัติงานตามนโยบายของฝ่ายบริหาร โดยส่วนใหญ่ในการใช้นโยบายในการหาเสียงของผู้บริหารได้เน้นการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จึงทำให้การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐานตอบสนองความต้องการของชุมชน โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยวัฒน์ โคตฤทา (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน ดังนี้ คือ ด้านการบริหารด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในดับมาก

2.2 ผลการวิจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูง ได้กำหนดภาระหน้าที่ที่ความรับผิดชอบ และมีพนักงานในการให้บริการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอ คำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการปรับปรุงทัศนียภาพของชุมชนให้น่าอยู่ ซึ่งทำให้คนในชุมชนมีความพึงพอใจ และยังเป็น การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักในธรรมชาติและพัฒนาชุมชนของตนเองให้น่าอยู่ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตรี สวงโท (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาป่าชุมชน ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเฒ่า อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเฒ่าในการพัฒนาป่าชุมชนเขาวง โดยรวมเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ผลการวิจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจาก ได้มีการคำนึงถึงความเป็นระเบียบของแหล่งชุมชน เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยของประชาชนในตลาด ซึ่งเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของคนในชุมชนอีกทางหนึ่ง เพราะในสถานที่ที่มีความสะดวก ปลอดภัยและเป็นระเบียบ สามารถจูงใจประชาชนทั่วไปมาจับจ่ายซื้อสินค้าในตลาดกลางของชุมชน ซึ่งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของคนในชุมชนอีกทางหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่ง ศรีโพธิ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ สภาพปัจจุบันของการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นไปตามนโยบายและแผนปฏิบัติงานที่กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองได้กำหนดไว้ ทั้งยังมีนโยบายของคณะเทศมนตรีและจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนด้านความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในปัจจุบันจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนด้านความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในปัจจุบันมีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ความคิดเห็นน้อยก่อนไปทางปานกลาง ในส่วนความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมในอนาคต มีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ความคิดเห็นปานกลางก่อนไปทางมาก

2.4 ผลการวิจัยด้านสังคม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 2 การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการจะต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงจึงนำมาใช้คือเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความปลอดภัยสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิคยา สมักคดี (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทัพราช อำเภอคาพระยา จังหวัดสระแก้ว พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก เช่นกัน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า ดังนี้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง การบริหาร ด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตามลำดับ ซึ่งด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลทัพราช จัดให้มีการบริหารทางด้านสังคม

2.5 ผลการวิจัยด้านการเมือง - การบริหาร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง – การบริหาร เช่น การแสดงความคิดเห็นและความต้องการและนำความคิดเห็นของประชาชนมากำหนดแผนพัฒนาตำบลและมีการจัดตั้งคณะกรรมการแผนท้องถิ่น เพื่อกำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาตำบล 3 ปี ทำให้การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นและประชาชนได้รับประโยชน์ และมีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนทราบอย่างค่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอโนชา สืบจากมี (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลละหานทราย อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของประชาชน โดยประชาชนมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงดำเนินการ ควบคุมเล่นน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนให้ทั่วถึง ควรจัดเก็บขยะทั่วถึงทุกซอยในหมู่บ้าน ควรปลูกฝังจิตสำนึกโดยการรณรงค์ให้ประชาชนรักษาธรรมชาติในพื้นที่ เพื่อให้สอดคล้องกับการหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลควรดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ผู้ศึกษาสามารถรวบรวมข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีความเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ด้านโครงสร้างพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่า มีการปรับปรุงถนนที่ชำรุดทรุดโทรม เพื่อให้สามารถใช้งานได้ แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ได้คำนึงถึงความสะดวกในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ความปลอดภัยในการสัญจรของประชาชน โดยมีก่อสร้างการปรับปรุงซ่อมแซมถนนที่ชำรุดทรุดโทรม รวมถึงการให้ความช่วยเหลือด้านกรกักเก็บน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคและสาธารณูปโภคด้านอื่น ๆ อย่างทั่วถึง ทั้งนี้เป็นไปตามภาระหน้าที่ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ นโยบายของรัฐบาลที่กำหนดไว้ เพื่อให้ดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องจึงควรให้การสนับสนุนบุคลากรในองค์กร ได้รับการอบรมในด้านหลักสูตรเกี่ยวกับด้านสาธารณูปโภค เพื่อนำความรู้ความสามารถพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีความเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในด้านเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นว่า การจัดการในตลาดจำหน่ายสินค้าไม่ถูกสุขลักษณะกับประชาชนในชุมชนและการจัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนให้แก่ประชาชนในการประกอบอาชีพ แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง ยังขาดการส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณ การให้ความรู้สำหรับกลุ่มอาชีพในชุมชนจึงทำให้ขาดความยั่งยืนและต่อเนื่อง ดังนั้นควรส่งเสริมและจัดอบรมการให้ความรู้สำหรับอาชีพและส่งเสริมช่องทางกรจัดจำหน่าย ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพพื้นที่ของแต่ละชุมชน โดยจัดให้มีคณะทำงานเฉพาะทางให้ความรู้ความเข้าใจและติดตามประเมินผลการดำเนินงานของโครงการที่ให้การสนับสนุน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูงในด้านต่าง ๆ ให้ครอบคลุมมากที่สุด

2.2 ควรศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบาย การกระจายอำนาจปกครองท้องถิ่นรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ไปปฏิบัติ

2.2 ควรศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกศักดิ์ แสงเงินอ่อน.(2546). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลเวียงป่าเป้า อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย.** กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กรมการปกครอง.(2543). **พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.** กรุงเทพฯ : บทพิจารณาพิมพ์.
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.(2551). **ข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.** (ออนไลน์) แหล่งที่มา : <http://www.thailocaladmin.go.th/work/apt/apt.htm>
- _____ (2546). **การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.** (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.thailocalgov.net/menu4.1.html> ; ปรับปรุง ข้อมูลล่าสุดเมื่อ 14 กรกฎาคม 2551.
- โกวิท พวงงาม.(2550). **การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 6.** กรุงเทพฯ : วิญญูชน
- คณฐนันท์ อนันต์สินชัย.(2547). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลคากาแฉ่ง อำเภอบ้านแซ้ว จังหวัดชัยภูมิ.** สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชยากร เทศะบำรุง.(2544). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจอรชร : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม).** กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ช่อพฤกษ์ ฝิวคู่.(2550). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- ไชยวัฒน์ โคตุทา.(2552). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเรือ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม.** บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ฐานข้อมูลการเมืองการปกครอง.(2551). **สารานุกรมการปกครองท้องถิ่นไทย.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.thaipoliticsgovernment.org/>. ปรับปรุงข้อมูลเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551.
- ฉทพงษ์ วิยะรันตร์.(2547) **ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.** มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ตระกูล มีชัย.(2538). **การกระจายอำนาจ.** กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายการศึกษา.

- ธีระพร อุวรรณโณ. (2529ข). **การวัดทัศนคติ**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ธเนศวร์ เจริญเมือง.(2549). **พลเมืองกับท้องถิ่นเข้มแข็ง**. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นพมาศ ชีระเวคิน.(2539). **จิตวิทยาสังคมกับชีวิต**. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นภสร ภูบาลชื่น.(2551). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลห้วยแฉอง อำเภอห้วยแฉอง จังหวัดนครราชสีมา**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นิตยา त्मคคค. (2552). **ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทพรพร อำเภอคาพระยา จังหวัดสระแก้ว**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : ฤวิริยาสาน.
- เบญจวรรณ วันศิริ.(2549) **ระดับความเป็นธรรมชาติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด**. (ออนไลน์) แหล่งที่มา : http://dit.dru.ac.th/home/005/Excellent/Benjawan_less-2.doc
- ประชัน คะเนวัน.(2549). **เอกสารคำสอนการปกครองท้องถิ่นไทย**. บุรีรัมย์ : คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์.
- ประยูร กาญจนคุณ.(2523). **คำบรรยายกฎหมายปกครองเปรียบเทียบ**. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทาน คงฤทธิศึกษากร.(2537). **การปกครองท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ.(2531). **รายงานการวิจัยการศึกษาสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวอาชวาวหนังสือพิมพ์**. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ไพศาล หวังพานิช. (2531). **วิธีการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มนตรี สวงโท.(2547). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาป่าชุมชน ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเป อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ**. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เขาวภา ถิ่นชัยภูมิ.(2547). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ**. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- รุ่ง ศรีโพธิ์.(2541). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลนคร เชียงใหม่*. เชียงใหม่ : สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลิขิต ชีรเวทิน.(2525). *การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท*. กรุงเทพฯ ฯ : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____ (2539). *การเมืองการปกครองของไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชรภา ศรีสัจจะเลิศวาจา.(2547). *ความคิดเห็นของเยาวชนและประชาชนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมค่ายทัศนรมของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินทร์: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี.(2531). *เอกสาร*. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.
- ศรีสมบุรณ์ แยมกมล.(2538). *ความคิดเห็นของข้าราชการต่อศักยภาพในการบริหารงานสภา ตำบลภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา*. ภาคินพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุกิจ เหลืองสกุลไทย.(2544). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ*. ภาคินพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551). *แนวความคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น*. (ออนไลน์). <http://www.onec.go.th/Act/6.25/p0201.html>
- อุทัย หิรัญโค.(2523).*การปกครองท้องถิ่น*. บารมีการพิมพ์: กรุงเทพฯ.
- _____ (2534).*ประมุขคือปะ : คือปะของการเป็นผู้ว่า*. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์โอเคียน สโตร์.
- อำนาจ อยู่ตาโก .(2549) *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอ เถนินพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์*. บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อโนชา สืบจากมี (2551).*ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ฉะทานทราย อำเภอฉะทานทราย จังหวัดบุรีรัมย์*. บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Buriram Rajabhat University

ที่ กธ ๐๕๕๕.๑๑.๑๖๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณตรีเพชร ธีรรัตนสิวกุล

ด้วย นายประจักษ์สร จตุพรมาศทวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง โดยมี วศ.ประชัน ทะเนวัน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ สะอทองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ถึง ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศษ ๐๕๔๕.๑๑๖ ๑๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จิระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณพงศ์พันธุ์ สอนโตศ

ด้วย นายประติษฐ์สร จตุพรมาศทวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความภาคภูมิใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูง โดยมี รศ.ประจักษ์ กะเนวัน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จ้ก เกท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑. ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๗๕๗

ที่ ศท. ๐๕๔๕.๑๑๖ ๓๖๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จิระ ด.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขกความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณกฤตพร เงินกิ่ง

ด้วย นายประดิษฐ์กร จตุพรมาศทวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นเองประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง โดยมี รศ.ประชัน คณะวัน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๑๕ ๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเกียรติ์ภพ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตำแหน่งงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑. ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่ปี ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศบ ๐๕๔๕.๑๑/๘๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองแวง

ด้วย นายประคิษฐ์ศร จตุพรมาศทวี นักศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว โดยมี รศ.ประจัน คะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายประคิษฐ์ศร จตุพรมาศทวี ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๔ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลโคกสูง

ด้วย นายประคินฐกร จตุพรมาศทวี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว โดยมี รศ.ประจัน คะเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จะนำไปเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการความคิดเห็นของ
ประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง
จังหวัดสระแก้ว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริการสาธารณะตามอำนาจ
หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ครบคลุม 5 ด้าน ดังนี้

- การดำเนินงานโครงสร้างพื้นฐาน
- การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม
- การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ
- การดำเนินงานด้านสังคม
- การดำเนินการด้านการเมืองและการบริหาร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอความกรุณาได้ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตรงกับความเป็น
จริงของท่าน ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ประดิษฐ์สร จตุพรมาศทวี

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ
  - ( ) ชาย
  - ( ) หญิง
2. อายุ
  - ( ) ไม่เกิน 25 ปี
  - ( ) 26 – 30 ปี
  - ( ) 31 – 40 ปี
  - ( ) 41 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา
  - ( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี
  - ( ) ปริญญาตรี
  - ( ) สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ
  - ( ) เกษตรกร
  - ( ) รับจ้างทั่วไป
  - ( ) ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
  - ( ) ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
  - ( ) อื่น ๆ ระบุ .....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของท่านต่อการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- (5) หมายถึงระดับความคิดเห็นมากที่สุด (4) หมายถึงระดับความคิดเห็นมาก
 (3) หมายถึงระดับความคิดเห็นปานกลาง (2) หมายถึงระดับความคิดเห็นน้อย
 (1) หมายถึงระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ข้อที่	การปฏิบัติหน้าที่	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน						
1	มีถนนที่แข็งแรงและสะดวกในการเดินทาง					
2	มีการปรับปรุงถนน ที่ชำรุดทรุดโทรม เพื่อให้สามารถใช้งานได้					
3	น้ำที่ใช้ในการบริโภคภายในชุมชนมีความสะอาดและปราศจากเชื้อโรค					
4	มีน้ำใช้ในการอุปโภคที่เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนในชุมชน					
5	น้ำที่ใช้สำหรับการเกษตรมีความเพียงพอแก่ความต้องการของเกษตรกร					
6	มีอ่างเก็บน้ำที่ใช้สำหรับกักเก็บน้ำให้แก่ชุมชนเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค					
7	มีการติดตั้งไฟฟ้าตามสถานที่ต่างๆ ภายในชุมชนอย่างทั่วถึง					
ด้านสิ่งแวดล้อม						
8	มีการดูแล ควบคุมสุสานอย่างสม่ำเสมอ					
9	จัดให้มีบ่อพัก และการบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ					

ข้อที่	การปฏิบัติหน้าที่	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	รณรงค์ให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างต่อเนื่อง					
11	มีการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ดูแล รักษาแหล่งน้ำในชุมชนอยู่เสมอ					
12	มีการจัดเก็บขยะภายในชุมชนเป็นประจำทุกวัน					
13	จัดให้มีเจ้าหน้าที่ในการกวาดถนนและรดน้ำต้นไม้ภายในชุมชนเป็นประจำ					
14	จัดให้มีสถานที่พักผ่อนใจที่สวยงามให้ประชาชนในพื้นที่					
15	รณรงค์ให้ดูแลรักษาความสะอาดสถานที่สาธารณะภายในชุมชนอยู่เสมอ					
ด้านเศรษฐกิจ						
16	จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าที่ถูกลงลักษณะให้กับประชาชนในชุมชน					
17	มีการดูแล รักษาให้ตลาดในชุมชนมีความสะอาดอยู่เสมอ					
18	มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้					
19	จัดเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการลงทุนให้แก่ประชาชนในการประกอบอาชีพ					
20	มีการพัฒนาและส่งเสริมให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง					
21	จัดให้มีที่จอดรถตามสถานที่ต่างๆ ให้มีความเป็นระเบียบในชุมชน เช่น ตลาด					
22	มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการรักษาสุขภาพอนามัยได้อย่างทั่วถึง					

ข้อที่	การปฏิบัติหน้าที่	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านสังคม						
23	ประสานงานความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการฉีดวัคซีนป้องกันโรคเป็นประจำทุกปี					
24	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีความสนใจและให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น					
25	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีความสนใจและให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น					
26	ส่งเสริมการพัฒนาของเด็ก เช่น การจัดให้มีการตรวจสุขภาพเด็กเป็นประจำทุกปีจัดให้มีการส่งเสริมพัฒนาสตรีในด้านต่างๆ เช่น การส่งเสริมการเป็นผู้นำของสตรี					
27	มีการประสานกับหน่วยงานอื่นๆ ในการสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้พิการในชุมชนอย่างต่อเนื่อง					
28	ส่งเสริมทางด้านการศึกษาในชุมชน เช่น มีการจัดการแข่งขันกีฬาประจำปี					
29	มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการจัดเวรยามดูแลชุมชนเป็นประจำทุกวัน					
ด้านการเมืองและการบริหาร						
30	ให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านการใช้สิทธิของคนที่จะได้รับ เช่น การใช้บัตรประกันสุขภาพ					
31	มีการจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ					
32	มีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล					

ข้อที่	การปฏิบัติหน้าที่	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
33	เปิดโอกาสให้ประชาชนติดตามดูการนับคะแนนและการประกาศผลคะแนนเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล					
34	ประชาชนมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ในการไปศึกษาดูงานด้านพัฒนาชุมชนท้องถิ่นนอกสถานที่					
35	มีจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น แผนพัฒนา 3 ปี แผนยุทธศาสตร์โดยประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วม					

ตอนที่ 3 แสดงข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

คำชี้แจง โปรดแสดงข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโลกสูง ตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ประดิษฐ์ศร จตุพรมาศทวี

ผู้วิจัย

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
VAR00001	97.5484	174.7226	.4433	.7867
VAR00002	97.6452	175.3699	.3689	.7880
VAR00003	97.6452	173.7699	.5024	.7853
VAR00004	97.7419	171.8645	.5407	.7832
VAR00005	97.5161	173.7914	.5042	.7853
VAR00006	97.8065	173.6946	.4910	.7854
VAR00007	97.6452	169.3699	.6660	.7796
VAR00008	97.6129	172.3118	.5918	.7832
VAR00009	97.6774	172.2925	.5487	.7836
VAR00010	97.6129	167.7118	.7089	.7775
VAR00011	96.6774	158.5591	-.0346	.9451
VAR00012	97.7419	174.8645	.4470	.7868
VAR00013	97.8710	166.3161	.6726	.7765
VAR00014	97.8387	171.2731	.6513	.7817
VAR00015	97.8710	171.6495	.6429	.7822
VAR00016	97.8387	174.2731	.4655	.7861
VAR00017	97.8710	173.3828	.4879	.7851
VAR00018	97.7419	169.5978	.6233	.7803
VAR00019	97.7742	172.5806	.5071	.7842
VAR00020	97.6452	176.5699	.4164	.7885
VAR00021	97.9677	168.8323	.6557	.7792
VAR00022	97.7419	171.5978	.6002	.7824
VAR00023	97.7097	168.9462	.6146	.7798
VAR00024	97.6774	169.2258	.5974	.7802
VAR00025	97.9355	171.1957	.5212	.7829
VAR00026	97.6774	173.3591	.5312	.7847
VAR00027	98.0000	171.4667	.4996	.7834
VAR00028	97.9677	172.8323	.4488	.7851
VAR00029	97.9677	174.4323	.5168	.7858
VAR00030	97.8387	174.4065	.4196	.7867

Reliability Coefficients 30 items

Alpha = .7941

Standardized item alpha = .9409

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	ประดิษฐ์ศร จตุพรมาศทวี
วัน เดือน ปี เกิด	21 กันยายน 2521
สถานที่เกิด	อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	767/7 หมู่ 9 บ้านเจริญมาศ ถนนเทชมดิษฐ์อุทิศ ตำบลลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	เจ้าพนักงานธุรการ สำนักปลัด เทศบาลตำบลโคกสูง หมู่ที่ 8 บ้านโคกไม้้งาม ตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2533 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลำปลายมาศผดุงวิทยา จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2536 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2538 มัธยมปลาย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2547 อนุปริญญาสาขาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชน จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2550 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พ.ศ. 2553 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์